

Mis abbi rahwas ommast väest
Siin olleks weinud tehha?
Se nõu, mis üllematte käest,
Neil' andis ello nähma:
Sest nende murre, palve-heäl
Röis laialt läbbi ilma peäl,
Siis tullid ormo-anded:

Siis förgest aujärje peäst
Ja liinad, küllad, moisad
On kuulnud woeste häddä heäst
Ja abbi rohkest teinud:
Kes ellab weel, se tännago
Ja ausol wiñil ellago,
Sell' uel aastal jäalle.

Küll mitto tuhhat rublakest
On keisri Herra annud,
Mis anti wäija wilja eest,
Ni on Ta murret kannud:
Et seäl, kus nägas äggati,
Seäl leiba, rahha jäggati
Ja hoiti rahwast ellus!

Se willi faawis kaugel maal
Ja laewad seie töiwad,
Mis möda lainud näjaa'al.

Reik rahwas ärra sõiwad.
Jah, Jummal! mehhed wallitseß,
Kes häddä asjo tallitseß
Ja paljo waewa näggid.

Sa Jummal! olled iggawest
Üks helde Issa olnud,
Kes palluwad Sind süddameß,
Neil olled abbi tulnud
Ja tahhad ka weel aidata
Ning jälle ormo näidata,
Ra sell'gi uel aastal.

Sest wötkem röömsa melega
Rüüd Voja heldust riita
Ja allandusseß holega
Ra Temma käsko täita:
Ni liinas, maal ja saarde peäl,
Lass' teie täanno-laulo heäl
Siit ülles taewa minna.

O Jummal sada kerget meest
So rahwa hulgast ärra
Ja kela wargust, walle-feelt
Ja usso-rido, färra:
Oh wötta tarlust öppeta,